

چیرۆکە ئێ

ههفته نامه یه که ئه لیکترۆنی تایبته ته به چیرۆکی کارگه ییه: نهها.
ژماره ۱۹-۲۸ ی گولان ۲۷۱۸

چیرۆک نووسانی ئەم ژماره یه:

زانا شه ریفیان
غه فوور سالخی
په روین شیخی
بیژهن رهحمانی
موحسین سوبحانی
ناسر فهتخی
شه رمین سالخی

چیرۆکی میوان:
رزگار لوتفی

به تامی چیرۆک:
لاپه ره ۳۰...

وینهی رووبه رگ:
مه سهوود حه سه ن زاده (غه میار)

ئاماده کاران:
ئه میر سیراجه دین
ناسر فهتخی

چىرۆكەلە

حەفتەنامە يەكى ئەلىكترۇنى تايبەت بە چىرۆكى كارگەيىھ؛ نەھا.

(ئەم ژمارەيەى چىرۆكەلە پىشكەشە بە بەرخۇدانى بانە)

• چىرۆكى كارگەيى

• چىرۆكى ميوان

• بەتامى چىرۆك

• ئامادەكاران:

ئەمىر سىراجەدىن

ناسر فەتھى

۲۸ى گولان ۲۷۸

ئامادەكردن و بلاوكردنەوہى؛ لاپەرہى ھونەرى و ئەدەبى پراوئىزىسم

«ئەمدیو کۆ ئەودیو»

قەت کەس لە ڕووبەر و وەه نەیدیتبوو.
دەتگوت هەردووک بەری پشته.

ئاخرییه کە ی ڕۆژیک دەر فتم بۆ هەلکەوت
کە خۆمی بگەیهنم و لە ڕووبەر و وەه
سەیری بکەم.

سەت هەنگاوی لێ دوور بووم، کە
خیرایی ڕۆشتنە کە ی کەم بوو وەه.

کوتوو پەر لە بەرە و ژوور کایی توولە پڕییه ک
لە تریکی لیدا و بە لای چەپ دا لار بوو وەه.
بە هیوری، بە دار بەر و ویه کی نیوقە دپانی
خۆر سەک خۆی گرتە وەه. هەروا وەک لە
کارە بات دابی، لارە ولار لە جیی خۆی
وشک بوو.

لێی نزیک بووم وەه. ڕاوە ستام. دلم لە سەر
هەوای شەش لە سەر هەشت لێی دەدا. سێ
هەنگاوی دیکەم بەاویشتبوایه، دەم توانی
وەر سوور پڕمە وە و بەخۆش حالییە وە لە
ڕووبەر و وەه ببینم. بەلام هەرکە هاتم لە
ڕۆیشتن بەر دەوام بم، دەنگیک لە
دروونمە وە پپی گوتم: "راوە ستە! نە کە ی،
وہ پپشی نە کە و ی! چۆن ڕیگە بەخۆت
دە دە ی شانازیی هەمیشە پپشەنگ بوونی
لێ بستینییە وە؟! ڕەوا نییە وە پپش
پیرە پیاویک بکە و ی کە دیار نییە چ
شتیک لە کپبرکیی خستوو وە!"

بە پاساوی یارمەتی دانی، هەنگاویکی
دیکەم بە دور دوونگییە وە هەلھینا وە. لە پەر
دەنگیک خەفە گوتی: "راوە ستە! نە کە ی
وہ پپشم نە کە و ی! من پپکراوم! کە و تووینە
کە مینی قەنناسە وە!"

هەرکە ئەو قسە یە ی کرد، وەک بلپی بۆ
دلنایی بەدوای شتییک دا بگەر پیم؛
لەخۆرا سەرنجم چوو و سەر پیللا وە
ئادیداسە کانی. ئەو پیللا وە ئادیداسانە ی
کە دەیانگوت کورە کە ی لە هەندەران بۆ ی
ناردوو و تە وە و، هۆکاری ئازایی و خیرا
ڕۆشتنە کانیشی هەر هی ئەوان بوو؛ هی
ئۆرجینال بوونیان!

تەنیا هەنگاویک لە هیللە سوورە کە ی
سنوور تپپەر ببوو؛ ئەو هیللە سنوورییە ی
کە پپشتر بە شپۆە ی وە همی هەبوو و، ئاوا
بەراستی دیاری نە کرابوو.

بارە کە ی دانە دەنا؛ دەتگوت دە یهه و ی بە
قورسایی بارە کە ی دوایین دلۆپی خوینی
جەستە ی بچۆر پتە وە!

خوین لە بنی پیللا وە ئادیداسە کانییە وە
جۆگە لە ی بەست و بەسەر هیللە سوورە
سنوورییە کە دا تپپەر بوو و، بوو بە
هیما یە کی زەقی کۆ لە مابەینی ئەمدیو و
ئەودیو!

♦ ناسر فەتھی

📷 Martin Gommel

«سنوور»

هه موو رینگاکان ده گه نه وه بانه:

کارمه ندیکیه وه هاتبووه ناو خه لک تا قسان بیسیت و به لاین بدات. چه ند که سیک لهو بازاریه به ناوبانگانه چووبوونه پیشده می و قسه یان له گه ل ده کرد. چه ندین که سیش لهو ئالقه یه دا به لاپیته یان قاقه زیک هاتبوونه ناو مانگرتنه که وه. سفره یه کیش به دریتزایی شه قامه که تا چه ندین مه تر له ولاتره وه به نیشانه ی ناره زایه تی داخرابوو. نازانم راره ستانی پیاویکی که نفقی وه ک من به تووره که یه که وه له سووچیکی ئاپوره که وه سه رنجراکیش بوو یا فه رماندار ویستی خوی له قسه وباسی ناو جه ماعه ته که ده رباز بکات که له پر به ره و پرووم هات. به هه لکه وت بوو که پیش ئه وه ی من بچمه لای ئه و هات تا بمدوینی. به خوی و ئه و کارمه ندانه ی و له ناو سه رنجی خه لکدا هاته پیشده مم. کورپکی گهنجی خو شده مودوو بوو. له وانه بوو تازه سیاسه ت فیری کردبوو چون بزه بخاته سه ر لیویه وه. به هه مان بزه وه پرووی ده می کرده من که به چۆخه و پرانه کیکی تو زاویه وه ده سته ی تووره که کم کردبووه مه چه کم و به هه ر دوو ده ست به سه ر گالۆکه که مدا نووشتابوومه وه. وه ک که سیک بمناسی و جاریک له و بازاره سنووریه دا بنیشتی لی کرپیتم به لاقرتیه که وه که گوایه تو نه له کاسب ئه چی و نه له خاوه ن دووکان، له هوکاری هاتنم بو ئه ویی پرسی. بی ئه وه ی بوم گرینگ بیت ئه و چون بیر ئه کاته وه به سه ر

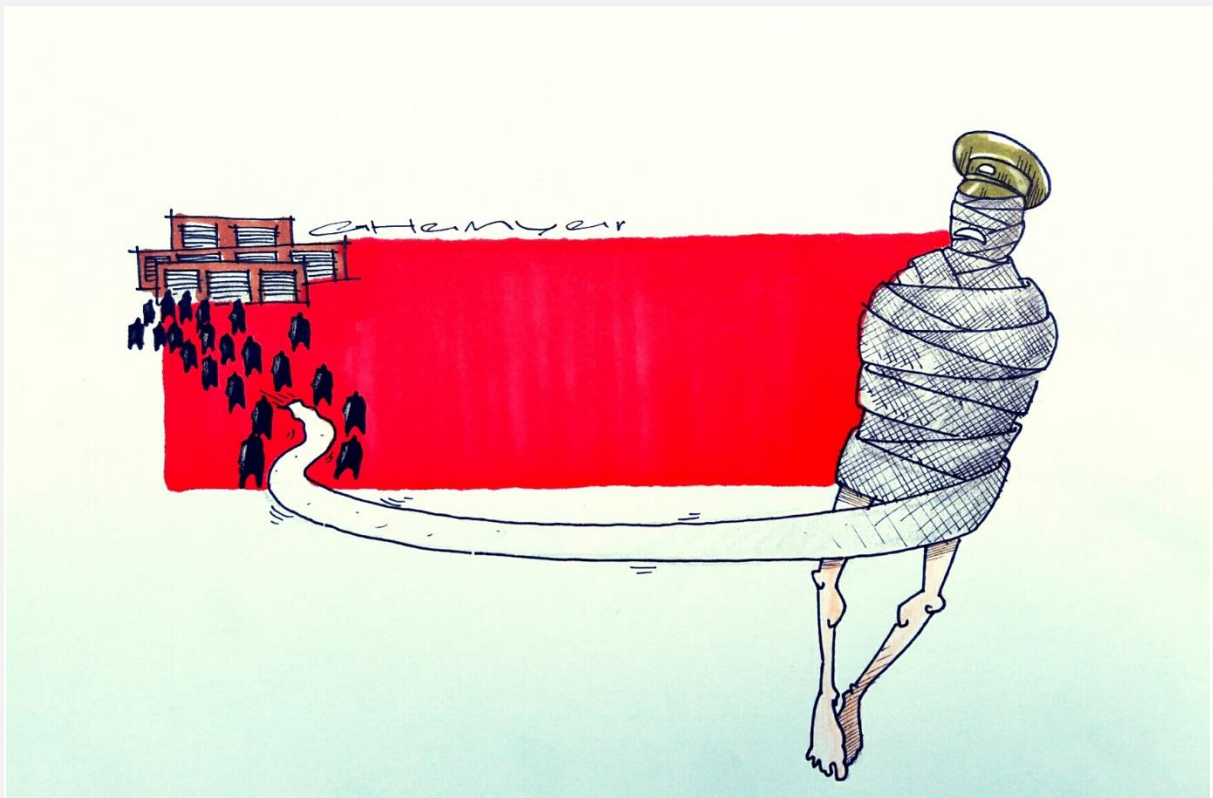
له وه تی بنچینه ی ئه و بازاره دامه زراوه ده ستم له ده سته گیری ناو کولانه کان هه لگرتوو و به حوکمی پیریمه وه له بهر دووکانیکی جومله ی پۆشاک له ناو بازاردا گیرساوم و هه موو سالیک له بنیشتکه ران بنیشتی کال به ده به ده کرم و بو خوم ده ی کولینم و له نایلونی بچووک بچووکی ده خه م و له سه ر ته خته سندوو قیکی داده نیم و ده یفرۆشم. ئه گه رچی کولی من هینده زه نگی نانی ئه و بازاره که که ل و پهل له و ولاتانه ده هیین و ده یفرۆشن ره نگین نیه، به لام ئه وه نده م به سه که ماویه که ماوام گرتوو و چیتر له کووچه گه ران که وتووم. ئه و رۆژه ی دوای داخرانی سنوور که کاسب و بازاریه کان مانیان گرت و دووکانه کانیان داخست و رۆیشتنه بهر فه رمانداری، منیش که بازار به وجۆره چۆل بایه ده بوو دیسان بکه ومه وه گه ریان، که ل و په له که م خر کرده وه و تووره که یه کم هه لگرت و بو ئه و شاخه ی نزیک شار وه رپیکه وتم.

ئه و ده مه ی من گه رامه وه حه شیمه تیکی زۆر له بهر ده رکی فه رمانداری شار کوم بیوونه وه. فه رماندار به خوی و چه ند

گالۆکه کهم ههستامهوه و تووره کهم له مه چه ک ده رهینا و کردمه وه و چلینکی داره به نم به
چهند جوانه لقی قهزوانه وه ده رهینا و دامه دهستی و گوتم:

بمبووره رۆله گیان! داره نه که زۆر برینی قورس بوو بۆم نه هات! ئیمه به شیلهی ئه مهش
خۆمان ده ژینین!

♦ موحسین سوبحانی

مه سهوود حه سه ن زاده (غه میار)

«مامارام»

سه رهه لڢدانی ئەو زامه، سه ریان ته قه ی
 لیده هات. له بیمارستانه کانیش به شیکی
 ئۆرژانسی تایه تییان بو پیشگری و
 به ره په چدانه وهی خه ته ره کانی دوی
 کولانه وهی زامه که دامه زرانده بوو. برینیک
 که ئازاری هه بوو، به لام نهک له راده ی
 کوشنده بوون. ده مییک بوو ئەو برینه
 هه بوو، به لام هه موو له گه لی راهاتبوون.
 دراوسییه تی و دۆستایه تی ناخۆش نه بوو،
 مه گه ره ئەو کاته ی بتکولاندا یه وه. ژیان
 کهم و زۆر، به رده وام و بریک ئاسایی بوو.
 سالانییک بوو خه لکی شاره کهم، سه ره رای
 هه ست به ئیسی ئەو زامه، له هیهچ بۆنه ی
 خۆشی و شادییه کدا، که میان نه هینا بوو.
 منداله کان زۆر دهر به ستی نه بوون.
 جوانه کانیش هه تا ماوه یه ک له مه و پیش
 باش دهره قه تی هاتبوون. لی پیره کان،
 به تایبه ت ئەو پیرانه ی که فره کۆلیان به
 دنیاوه هه لگرتبوو، زۆرجار به رگه یان
 نه ده گرت.

٢١رپۆژ له مه و پیش، نازانم رپۆژ بوو یان شهو،
 لیم تیکچوهه؛ ده بی شه و رپۆژان بوو بیته.
 ٢١شهو، یان تۆبلی ٢١رپۆژ له مه و پیش،
 تیکرای خه لکی شاره کهم به ورد و درشت
 و فه قیر و ده و له مه نده وه هه ستیان به وه کرد
 که ئیسی برینه شاره وه که ی ژیربالی
 راستیان، به ره و زیاده بوون ده چیت. وهک
 برینیک که قوئاغی نه هینی و شاره وه یی
 به سه رچوو بیته و ئیستا به کولانه وه و دم
 کردنه وه، چوو بیته چاخیکیکه وه. ئیستا
 ئیتر، ئیش و ئازاری ئەو په تایه ئیجگار

ئەو په تایه ٢١ سه عات بوو رپویکردبووه
 بانه. ٢١سه عات؟! نا، نا ٢١رپۆژ. رهنگه ٢١
 سال! رهنگه زیاتریش. نازانم. باسه که
 خه ریکه کۆن ده بی و هه ره ئەوه ندهم
 له بیرماوه. هه ره باشه ئەونده شم له بیرماوه.
 په تاکه له برینیکه وه هه لیدا. زامیکی
 نادیار. برینیکی شاره وه له ژیرته نکایی
 پیستی ژیر بالی راستی هه موو کوپ و کچ
 و ژن و پیاو و گه وه و بچووکی شاره کهم.
 به گونده کانیشه وه. بگره زۆر
 به ولاتریشیه وه. له ژیر ته نکایی پیستی
 شار و دی، برینیک به رهنگیکی سووری
 تیر، خۆی دهنواند. به لی! هه ره له ژیر
 پیسته وه و هیچیتر. کهس نه یده و پرا
 ده ست بو زامه که ی خۆی به ری. ئەوه ی
 ده ستی بو بردبا، تووش کیشه ده بوو. که
 زۆریت بو به ینا یه ده گه یی. ده کولایه وه و
 وهک دمه لکی نه رم، ده میده کرده وه.
 منداله کانیش هه ره به و زامه وه له دایک
 ده بوون.

دایکه کان هوشیار بوون. شیوه ی چاودیری
 ئەو زامه یان، له به رنامه ی راهینانی
 منداله کانیندا گونجانده بوو. فیریان
 ده کردن چون ئاگاداری پاراستنی
 زامه که یان بن. وا که به ئەنقه ست ده ستی
 لینه دن و ته نانه ت له کاتی همام و
 خۆشوردندا وریان نه یکولینه وه. زانستی
 پزیشکیش هه تا ئەو کاته له هۆکاره کانی

گواستۆتهوه. گشتیان پیکهوه مالیان
 راگواستووه. گشتیان پرویانکردۆته ئه
 تاقه دیوه. تاقه مالییک که بوخۆشیان لێی
 دلنیا نین. دایک و باوکهکان زۆر لهوه
 ترساون پۆلهکانیان لهو مال له پرووخه که دا
 بمیننهوه.

پیری بوو. سهعات شهش و سی و سی
 خولهکی دوایمه پۆ. جماعه تیک لهو
 دایک و باوکه له دهوری مهیدانه که ی
 پارکی شار، له مبهه پرده که وه له شانی
 کوستانچییه گیافرۆشه که وه
 کۆبوونهوه. ئەمسال به هۆی کولانه وه ی
 برینه کۆنه که وه، گژوگیای کوستانه کان
 زۆرتر که وتوونه ته بهر مه ترسی
 له ناوچوون. ئیستا ئیدی، شوینی
 گیافرۆشه که کان جمه ی دیت. زۆر جار
 له وانیه ریژه ی گیافرۆشه که کان له
 کریاره کانیس زیاتر بیت. بۆنی عهتری
 گژوگیای به هاری، ئه و ناوه ی داگرتبوو.
 به لام خه لکی بۆنی عهتره که ناکه ن. دایک
 و باوکه کانیس. دهردی کولانه وه ی ئه و
 زامه، گه لیک زۆرتره له وه ی ههست به
 بۆنه خۆشه که کان بکه ن. گویملیبوو باسی
 ئه و مال له یان بوو. مالی خیلی گه به ره
 وه یلانه کان. باسی ئه و مال له نائه مینه ی
 منداله کانیان تیدا ده ژیان. گویم لیبوو
 یه کیان ده یگوت: «ده ترسم، زۆر ده ترسم.
 ده ترسم به سه ریاندا بروخت و تاقیان
 لیده رنه چییت.» پیاویکی به پرواله ت پیری
 جامانه به سه ر، که شان هکانی هه وایه ک
 دانه ویبوون و جوان دیار بوو ئه و چه مانه وه

زۆره! ئه وه نده زۆر، که زۆربه ی خه لکی
 به رگه ی ناگرن. به تابهت لاوه کانه ن. ئه و
 لاوه ههست ناسکانه که هه موو ئازیان
 هیوایه و خولیا ی گه یشتن. گه یشتن به و
 جیگایه ی هه زده که ن پیبگه ن. له گشت
 به هره و توانا کانیان که لکیان وه رگرتووه؛
 هه موو باریکیان به تاقی کردۆته وه، گشت
 ریگا کانیان پیاوه، که چی نه یگیشتونئێ.
 نازانم ئه و جیگایه ی ئه وان ده یانه وه ی
 پیبگه ن کوپیه و چۆنه. ئه وه ده بی له
 خویان پرسی. ئه وه نده ده زانم ئه و جیگایه
 بو ئه وان بۆته شوینیکی ره مزای و
 نه ناسراو. هی وا هه یه پیی نریک
 ده بیته وه، که چی هه رچی ده کا و ده کۆشی،
 نایگاتئێ. بریکیان ده شیگه نئێ، که چی
 هۆکاره دیار و نادیاره کان ده شیوینن و
 لیان تیکده دن. گشتیان ناچار ده بن
 بگه ری نه وه. دهست له سه فه ر بو ئه و شاره
 ئه فسووناویه یان هه لده گرن. هه لده گرن؟!
 نا، وا زوو ده سه ه لئاگرن؛ به لام دیر یا
 زوو ناچار ده بن ده سه ردار بن. ئه وسا
 ئیتر، هه رگیز سه فه ر ناکه ن. ئه وه بووان
 زۆر ناخۆشه. هیه چ شتییک له وه ناخۆشتر
 نییه، که له سه فه ر بیزار بیت. ئه وان
 بوخۆشیان ده زانن، که سییک سه فه ر
 نه کات، مردوو هه. که چی سه فه ر ناکه ن. ئه و
 خیل ئیدی ده سه ردار ی سه فه ره کانیان
 بوون و ده بن. خیلی بیزار له سه فه ر،
 ئیستا که له بانه زۆر بوون. خه لکی ناویان
 ناو، خیلی "گه به ره وه یلانه کان".
 سه رده میکه ئه وان پیکه وه مالیان

دوای بیده ره تانی، سهختتر نییه. «من ئەو پیاوهم دەناسی. خەلکی ناویان نابوو "مامارام". ئەو کاتە نەم دەزانی بۆچی مامارام ی پیدە لێن.

دایه گه وره به گوژم و گوپ هات. ته مهنی هیچ نه بێ سه ته یه کی تیپه پرا ندبوو. نازانم

چون دوای کولانه وهی برینه کهش بهرگهی گرتبوو و ههر ما بوو. من ئەو پیره دایکه م قهت نه دیبوو. به له چک و سه ریوشیکی سپیه وه هات. سه ریوشیک که وهک بالاپۆش، ههتا خوار ئەژنۆکانییه وه شوپر ببوه وه. سه سهری ده له قاند، وهک تکا لهو خه لکه ی بکات

رێگای بۆ وه کهن. نهرم و به په له، به دوو دهست و دوو شان، خه لکه که ی لاده دا. گورج و گوڵ، له ناو ئەو هه موو حه شیمه ته دا رێگای خۆی کرده وه. خۆی گه یانده جێگه ی قسان. دایکی چی! پیموایی ئەو ده میک بوو له په ی دایکانه

و ئەو سه ر و ریشه به جارێک سپیه ی، به ته مهنی نه ده خوارد، هاته گو: «جا بابه چون نارووخی؟! ماییک، کۆی که ره سه و دارو په ردووه که ی له لۆکه بی چون نارمی. لۆکه یه کی که له جنسی ماده کیمیاییه کان سازکراوه. ههر له جنسی

نهوت. چاوتان له وه نه بی ئەو لۆکه له قالب گیراوه و، خشت و ریکوپییک سه ریبه ک نراوه. ئەو ماله بی ئەستوونه. دیره که کانی ته نها ئەو چوار دیواره ی دهوری ماله کهن و بهس. نهوع و ماکه که ی ههر لهو لۆکه نهرمه کیمیاییه یه. دهی ئەو دیواره نهرمه لۆکه ییه چون بهرگهی ئەو بانه قورسه

گلینه ده گری. راینه گری کاکه من راینه گری و به سه ریاندا ده رووخیت و ته واو. ده رووخیت و ئیمهش هیهچ ده سه لاتی که مان نییه. ته نها ده بی چاوه پروان بین و بهس. هیهچ شتی که ی له چاوه پروانی

ئاگرین. دهبووو گرکانیکی تووش و توورپه و پالی به په له سووره کانه وه دهن. ئەوهی سرنجی منی زۆر پاکیشا ئەو تاقه تاقه په له هه ورانه بوون که وهک لۆکه، ههر بویه لهوی داندراون که ئاگره که زۆرتر خوش کهن. سووراییه کان ههر دههاتوو لیک نزیک دهبوونه وه. جوړیک که هیندهی پینه چوو گشت په له سووره کان، پیکه وه لکان. ئیتر تاقه خالیکی شینایی لهو ئاسمانه گه وره دا به دینه ده کرا. پۆشه نیکی سووری تیر هه موو ئەزمانی داگرت. ئاسمان بوو به کلاویکی پان و پۆری سوور. بووه ساجیکی زه به لاجی سووره وه بوو به سه ر شاره که مانه وه! دهی ئەمه رۆژه که یه ئیمه ی تیکه وتووین. خه لکینه ئیمه پنیوستان به چاره سه ر و پلانیکی ئاگرپه، ئاگرپر. ئیستا که بیری لیده که مه وه ئەو ئاگرکه وتنه وه راسته. لۆکه ئاگر خوشکه ره کان راستن. ده بی فریا ئەو خیله کهوین، خه لکینه! ئەوانه که ئیستا ناویان به خیلی "گه به ره وه یلانه کان" ده رکردوو. ئەو خیله خو بیگانه نین، گول نین، له جیهانیکی دیکه وه نه هاتوون. ئەوان ههر رۆله کانی خۆمان. ئەم په تا نه فره تییه، جاران پیره کانی په کده خست. به لام ئیستا کامه جهسته وه ههستی ناسکتره، ئەوه زۆرتر له مه ترسیدایه. ئیمه بو تۆزیک بیر ناکه ینه وه که چاره سه ریکیان بو په یدا که ین. ئیوه ههر له رووخان ده ترسن. ترس له رووخان وایلی کردوون، بیر له

تیپه ر ببوو. له وانهی که زۆر جار پیمان ده لین، تو تماشای که! به وهش ده لین زیندوو؟ وه لا برا ئەوه ههر به شی زیندوه کان ده خوا. بو ئەوه دهبوو نه ک پله ی نه نکانه، به لکوو زۆر به ره وه سه رتری شی پی به خشریت. نه ک قوناغیک، پیم وای گشت قوناغه کانی ژیان تیپه راند بوو. ههر مابووی برۆا، به لام نه رۆشت بوو. ده تگوت کاریکی نه کردوو ی ماوه، که فریای نه که وتوو به یکا، بویه ماوه ته وه. پیم سه یربوو، چهن به گور هات و جیگای خوی کرده وه، له وهش به گورتر هاواری کرد:

«گوئملی بگرن خه لکینه! من ئەمشه خه ویکی ئاگرینم دی. ئاگریکی ههره گه وره و زه به لاج؛ ئەویش له رۆژیکی جوانی هه ساوی به هاریدا. شینایی ئاسمانی شاره که مان، به په له په له هه وری په مه یی رازابوو. لهو رۆژه جوانه دا له ناکا و ئاگریک که وته وه. ئەو ئاگره تۆقینه ره له زه وینه وه ته شه نه ی سه ند. له شوینی که وه، له ناوه ندی ئەم شاره وه. ئاگرپژینیک به هه زاران هه زار بلیسه ی ترسینه ره وه. نووکی ههر بلیسه یه کی، ده تگوت تروپکی کیویکی ئاگرینه. خه وم به گرکانیکه وه دی به نووکی بلیسه کانی ئاسمانی ده لسته وه. له گه ل ههر لستنه وه یه کیش، ئەو به شه له ئاسمان، دهبوو په له یه کی سوور. لهو شوینانه که بلیسه کان ده گه یشتنه هه وره په مه یه کان، یه کپارچه دهبوو هه شروه له لایه کی

ئەستوونەکانی له لۆکه یه کی نه وتینه یه، بۆ ئەوه نابێ تێیدا بمیننه وه. ئەوان هه م له مه ترسی پروو خاندان، هه م له ژیر مه ترسی سووتان. ئەگەر فریایان نه که وین، هه م ده پروو خین و هه م ده شسووتین. فریا خیلێ "گه به ره وه یلان نه کان" که وین خه لکینه. ئەگینا نه وه ی داها توومان ناییت و به ره ی داها توومان مه فح و نابووت و ته فرو توونا ده بن.»

زۆرم پرسیار کرد که ئەو پیره ژنه کییه. به لام کهس نه یده ناسی. له وه دواش کهس نه ی دییه وه. ره نگه دوا ی ئەوه کاره ناته وا وه که ی ته وا و کردو وه، به رگه ی نه گرتبێ و رۆشتییت، به لام بۆ کو ی؟ دوا ی چه ن رۆژیک ئەو خه وه عه جایه با ته ی دایه گه وره، می شک و گو یی هه مو و مال و شه قام و کوچه و کۆلانی شاره که ی داگیر کرد. بوو به ده نگۆیه ک که گوایا فریشته یه ک، به قه وا ره ی پیره دایکی کی جوان و نوورانی و سپی پۆش له شو ی نیکی ئەمشاره ده رکه وتوو ه و دوا ی را گه یان دنی په یامه که ی ون و وار و نووخمی قوولا ییه نه هی نییه کانی ئەم جیهانه بووه

"مامارام"، له ۲۱ رۆژ پێش ئیستا، له مال له وه زۆر خه مۆکتر ده رده که وت. بیده نگ و زۆر په ریشان و که مدوو. قسه ی نه ده کرد. ته زها چه ن رسته ی کور تی بۆ مال له وه پیبوو. جوابی پرس یاره کانیشی نه ده دایه وه. له مالی ته زها ئەو چه ن رسته ی پات ده کرده وه.

سووتان نه که نه وه. سووتانیش له به ی نایه، سووتان خه لکینه. ئەو خه وه ی من بی هۆ نییه. هه موو نیشانه کان پیمان ده لێن که ئەگەر فریا نه که وین، ئەو سووتانه جه رگه ره پروو ده دات. ئەو مال له که ئەوان تیدا ده ژین مال نییه، نا! وه ک من بیستوو مه ئەوه ی جه سته ی ئەو مال له ی لیدرو ستبو وه، لۆکه یه کی کیمیا و ییه له توخمی نه وت. جا وه ره لۆکه ش بی و نه وتیش. لۆکه یه کی نه وتینه. ئیستاش زۆپای مال له کانمان هه لنه گیرا ون. چاوت له وه نه بی به هاره و مانگی گولان؛ ئیستاش شاخ و لوتکه کان به فریایان لینه بر او ه. ئاها دو ی شه و ی سه ره رای ئەوه ش، ئەو خو ره بارانه ی به سه ر شان و مل و جه سته ی شاره که ماندا رپێژنه ی کرد، له سه ر لوتکه کان به به فر و ته رزه نیش ت. من به هاریک نایینم. کوا به هار وایه. زستانه، زستان. ئەو خیل له به سته زمانه به رگه ی سه ر ما نا گرن، نا. ئەو جه سته سار ده وه بو وه ی ئەوان ئیستا پیبوستی به گه رمایه، گه رما. جا وه ره چه ن دین زۆپای نه وتیش له و مال له دا دا بگیری ست. به ئاگری ئەو لۆکه نه وتینه گشت ئەو خیل له هه لده قرچین و ده توینه وه. من هه ر له ئیستا وه بلیسه تیژ و تووره کانی ئەو ئاگره بی ئەمانه ده بینم. من له و بلیسه بیئمان و گرژ و گرگینانه تر ساوم. ئەوان له مه ترسی سووتانی کی بیئماندان. به لێ سووتانی کی بیبه زه یی. ده بی فریایان که وین، فریا. مالی کی له رزۆک و پروو خه ک که دیوار و

جار جاریک دهیگوت، دهیگوت؟! نا، نا، دهیپراواند: «عاقیبه تمان به خیر بی» وهک شتییک که دهگهیشته وه مال له نیو هه موو ئه و پرستانه ی که له وه پیش ده یزانین، هه ر ئه وانه ی له بیر ده ما. که زوری بو ده هات پرسته که ی توزیک دریتر ده کـرده وه.

ئه ویش ئه و جار جاره ی که نه ی ده توانی نه ی درکی نی. به بی ئیراده، له به رخـۆیه وه: «ده که وته ورینه: «ده ک کویراییم دایا. ئه و شاره یان بو والیکرد؟!» «ئه و شاره به وه هه موو زیندوو ییه بو مرانتان؟!» به ی نیکیبو و خه وی شه وانیشی شه وان زورتر ده ی بزپرکاند:

پارکه شمان هه یه. «جامانه که ی له سه ر تووند کرد و بالته بی قه مسه له مه یله و ره شه که ی که جیجی کال بووبه وه له به ر کرد. بالته یه ک که هه تا خوار ناوقه د و پشت ئه ژنۆکانی به سه ر پانتۆلکه یدا شوپر بیوه. به سه ر پانتۆلیکدا که له گه ل ره نگ و

چرچه کانی پشته دهستی لیک ده کالانه وه.

له که وشکه نه که دانه وییه وه که وشه ئادیداسه ره ش و سه پییه کانی هه لکیشا و وه ده رکه وت.

هرچهن داخی ئه و پیشه اته نه خو ازراوه، شاننه کانی هه ندیک شوپر کرد بو وه، لی به سه ری

به رز و هه نگاوی قایم، به لام به ئه سپایی و پیرانه به ره و وی وه ری که وت. که گه یشته وی، دهستی چه پی له گیرفان نابوو. دهگه یشته ئاست هه ر دره ختیکیش، له پی دهستی راستی ده کرده بازنه به

«به راستی خویرین. خویرین، خویری! ئیستا ئه زانم مرۆف چه ن ئاماده یه بو خویریبوون!» که له مالی وه ده رده که وت باشتر بوو. ئه و پرۆزه ش هه ر وه ک پرۆزانی پیشوو. شوینی حه وانه وه ی ده ری مالی، ته نها بیوه پارکی گه ره ک: «بهس نییه ئه م

ئهوه چ پهتا و چ زامیکه که تو باسی ده که ی؟ دهیگوت: «کاکای من، چون نازانن؟ یان دهزانن و خوتانی لئ گیل ده کهن! پهتای بیکاری، برینی برسییه تی. به لام ئه وهی له هه موویان جه رگبرتره زامی بیده ره تانییه، بیده ره تانی...»

داده "زارا"، زارا؟! به خوا پیم وابی زاری ناو بوو. نازانم. خیزانی "مامارام". ئه وه هاوژینه ی که هه موو ژیانی به گشت رهنج و کویره وه ری و بوون و نه بوونی و خوشی و ناخوشییه کانییه وه، هاوده می بووه. به نه بوونی و تهنگانه کان راهاتبوو. داده زارا له ده سپیکی کولانه وهی ئه وه برینه کۆنه وه، هه ر که دووبه دوو ده مانه وه، په ستا په ستا پرویتیده کرد و ده یگوت: «ئه وه بۆ وات به سه ر هاتوو په پیاوه؟ به نینیکه شان کانت نه وی بوون. بۆ وا نووشتاویه وه؟ ئه م کۆمه کۆمه ت بۆچی؟ ئه م کر و کپی و بیده نگیه ت له چیه؟ ته نها جار جاریک ده پراوینی و به س. ئه ویش هه ر دووسی رسته ی کورته کورته و پاته وه بوو. به غه لبه غه لیبیک ده یانهاویژی و ده رۆی. وه ک شیت بووبی. ئارام، خو تو وا نه بووی! نازانی ئیمه چونمان پیکه وه هیناوه؟ وه ره وه سه رخۆ. دنیا ده وراده وه ره تهنگانان به ریان کورته. مه هیله ئه وه په تایه له منداله کانیشماندا په ره بستینی. مه هیله برینی ئه وانیش ده مکاته وه. کورپه مه ردی خوا به، ئه وان به رگه ناگرن. ده ک دل و جه سته ی سه به بکاره کان به زووخوا بی، هه زار جارینه.»

ناوقه دیا و ده یلاوانده وه: «به هاریکی خوش و پر باران، چه یفی لیان تیکداین!» ئه وانیش بینه سیبیا ن نه ده کرد. هه ر کامه و ته زویکی شیرینیا ن بیده به خشی. داربه دار ده رۆشت و که ده گه یشته ئه و لق و په لکانه ی که وه ک چه تریکی سه وز دانه ویبوونه وه، سه ری داده خست. مؤسیقای جیکجیکی چۆله که پاسارییه کان له هیلانه ی چاوه پروانی دلی ده نیشت. بۆنی به هار خوینه خه مۆکه که ی ده گه شانده وه. هه نگای به سه ر فه رشه به ردینه که دا هه لدینایه وه. پیخۆشبوو که به هار بوو. پیویستی به وه بوو هه ندیک کار له قاچ و ئه ژنۆکانی وه کیشیت. چهن ده وری پارکه که ی دایه وه و که هیلاک بوو له شوینی ژوانی یاران، له ئاست ئه و دره خته ی که هاوسی بنکه چناریکی تازه پراوه بوو، کورته ده میک راماو و پاشان پاشه لی نایه سه ر ئه و بنکه چناره ی که هه موو رۆژیک له م کاته دا، چاوه پروان ده ما هه تا رفیقه کانی ده گه یشتن. به ده سته رفیقه کانی ده گوت: «کورپه به س نییه به هاره و ئه و دلّه بیتینه مان، تینیکی دیتی!» سفره ی دلی، که له مالی دلی نه ده هات بیکاته وه، ده یکرده وه. که ده گه یشته ئه وی ده یگوت: «کورپه خو دلّم ته قی.» له وی سفره ی دلی لوول و پارچه پارچه ده کرد و ده یکرده وشه و وه ک رسته له کونی زاریه وه ده ریده هاویشتن: «ئه م په تایه ته مه نی زۆره. ره نگبی نزیک به نیوه ی ته مه نی من...» که لیان ده پرسی

شهونم دهیزانی که باوکی بۆچی خه مۆکه. هه موو دهیانزانی ئەم خه مۆکیه هه ر بۆ ئەو نییه و گشتگیره. لێ ئەو هه ر له ماله وه ئیجگار تا ئەو راده خه مۆک دیاره. کاک "شارام" ی برای پیگوتبوو: «چاوت له خه مۆکی ماله وه ی نه بی، بیخه م به، له لا رفیقه کانی وانیه. من جار جاره که له سه ر کار ده گه ریمه وه ده چمه لایان. ده مزانی له کوی داده نیشن. شکور له وئ له بهر باو کم قسه بهرناکه وئ. شهونم، مه هیله دایکم له وه زۆرتر نارحه ت بی. بۆخۆت پیی بلێ. بلێ هه ر له ماله وه وایه و ئەوهنده ی له گه ل نه لێ. ئەگه ر زۆری له گه ل نه لێ، زووتر چاک ده بیته وه.» ئەویش وه ک باوکی گوتبووی: «بهس نییه ئەو پارکەشیان هه یه.» شارام له کاتی رۆشتندا، ئاورپیکی له شهونم دابۆوه: «ئه گینا شیت ده بوون و له ماله وه ئیمه شیان شیت ده کرد.»

داده زارا، به هه موو دل فراوانی و خۆراگریه وه تاچه تی ئەو راده له په شیوی و په ریشانهالی هاوژینه که ی نه بوو. پییده گوت: «ئارام، ئەزانی بۆ پییت ده لین مامارام؟ ئەو ناسناوه بۆت بۆته هیما. نیشانه ی خۆشه ویستی. ئەو ناوه ت بیاریزه. خه لکی له خۆشه ویستی ئەو ناوه یان کرده ناسناویک بۆتۆ. ناسناویک که بۆته پۆشه نی رۆح و جهسته ی تۆ. به بارستای ئەو توانا و سه بر و تاچه ت و لیبور دووییه ی که لییان دیوی. به قه د ئەو سه نگ و پشوودرێژی و نه رم و نیانییه ی

له ناو ئەو سی کوپ و دوو کچه ی که خوا بهوانی به خشیبوو، "شهونم" هه ستیارتر ده رده کهوت. ته مه نی بهر پر سیاریه تی شهونم، به ره وژوورتر بوو له ته مه نه ناسکه شازده سالانه که ی. کاملتر خۆی دهواند. له هه موویان زۆرتر خه فه تی ده خوارد، به لام شین و شه پۆر و گریانه کانی له وان که متر بوو. شهونمی شازده سالانه، له شازده هه مین شهوی کرانه وه و کولانه وه ی برینه کۆنه که، گوئی له ده نگیک ده بیته. تاچه ت ناگری. هه لده ستیته و ده چیت و له پشت ده رگاوه ده بیستیته. ئەو جو ره قسه کردنه ی دایکی به لاه نامۆ بوو. نزا و پارانه وه و تکاو ته مه نایه کی پر له سترپس و ترس و دل هراوکیی دایکی روو له باوکی. دلێ پیی ده گوت: «ئه یه رۆ خۆ ئەم دۆخه ی باو کم، دایکی شمی تیکدا وه!» خه ریک بوو دلێ ده گیرا. له وه زیاتر خۆی بۆرانه گیرا. چوه سه ره په نه جه ی قه چه کانی و له په ده ستی داخ و بیده نگی نا به لیوه ناسک و ئاله شازده سالانییه کانیه وه و سوکیک گه رایه وه و خزایه نیو جیگا که ی. ئەوهنده بیده نگ و له سه رخۆ، که "شارا" ی خوشکی له خه وه لنه ستیته. خه ویلینه ده کهوت. زۆری ئەمشانه وشان کرد و گینگلی دا. له و ئانه دا که خه و خه ریک بوو به سه ریدا زال ده بوو، له پیش ئەوه ی خه و بیبته وه، له نیوان خه و و بیداریدا، نازانم ئەو به خۆی گوت یان، پییان ده گوت؛ بریاری خۆی دا.

به جۆریک که شهونم تیبگه یینیت که هه چهن زۆرم خه و دیت، به لام گوئیستم: « ئیجگار واش نییه. گریانی زۆر باش نییه، به لام جارجاره گریان پیویسته. پیکه نین و گریان، دهسته خوشکیکن وهک من و تو. ئاها باوکم وه زعی چۆنه، ئه گهر بگریایه باری خه می سووکت دهبوو. تو سهر باوکمت داوه و من سهر دایکم. دهی باشه ئه وه منیش ناگریم. قسه ت پیماره؟»

شهونم یش راست و چه پیکه به جهستهی دا و قیت بوه وه و دانیشته. چاوه تهره نه گریاوه کانی برییه شارا و: «شارا تو پیتوايه ئیمه چیمان به سهر دیت؟»

«مه به ستت چیه؟!»

«نازانم. نامههوی زۆر نیگهرانت کهم. به لام جارجار زۆر ده چمه فکره وه. کاک شارام هه چهن خویندنه تهواو نه کرد، به لام کاریکی بو خوی پهیدا کردووه و به ژن و مندالی خویه وه سهرگهرمه. مه گهر ئه م پهتای بیکارییه یه خه ی ئه ویش بگریته. نۆرهی "کاوان"ه. ئه ویش زانکوی تهواو کردووه و چون دانه مه زراوه و کاری ده سنه که وتوو، ئه وه سالیکی زیاتره له پاساز، دووکانی پووشاکی کردۆته وه. بیچاره له وهته ی ئه و دووکانه ی داناوه، ئه وه وه زعه که یه. ئه ویش که خه بهرت هه یه. دلێ کردۆته دووبه ش. به شیکی له لای دووکانه که یه تی و به شیکیشی له لای ده نک و دل به ره که ی. به م وه زعی به سترانی مهرز و دووکانانه وه، به هیوايه به م زوانه

که نیشانیانت داوه. ئه و ناسناوه بو ئه م کابرا پیره، داچه ماوه، پشتکۆمه، نه هاتوو. سه برت بی، سه بر. ههر وهک ئه و سه به ری جارانت. قسه مان بو بکه قسه. ههر وهک قسه وزه به خشه کانی پیشووت. ئه م کپ و خاموشیه ت لابه ره و بیتارینه. بگهرپوه سهر دۆخی پیشووت ئارام، بگهرپوه. شهونم له کاتی خه وتن، شارا ی وه گیر ده هیئا و دل به راوکیکانی ئه و رۆژانه یان پیکه وه ده گۆرییه وه. شهوی دوا یی شارا پی گوت: « قسه بکه. هه تا ده توانی قسه بکه. نیگهرانییه کانت مه شاره وه. مامۆستاکه مان له مه درسه پییگوتین، ئه گهر دا لعه تان بو، بچه لای نزیکتین و جیمتمانترین که ستان و هه لیرپژن. ئه گهر وا بکه ن سوکناییتان دیت و په رۆشییه کانتان په ره ناستییت. خوشکه چکوله که م بدوی. سفره ی دل ت ئه گهر بو من هه لنه رپژنی، ئه ی بو کی؟!» شهونم هه چهن دلێ پر ببوو به لام نه ده گریا: « باشه داده گیان. بۆیه هاتومه لات که پیکه وه قسه بکه ین. به لام به شه رتیک. به و شه رته ی ئیتر نه گری. دایکم ده یگوت گریانی زۆر باش نییه.»

شارا خوی ئه م باره بار کرد. دوا ی هه ندیک باویشک و خۆکیشانه وه، خوی درپژ کرد و پروویکرده وه شهونم و هه نیشکی راستی له سهر دۆشه که که جیگیر کرد و له پی دهستی کرده کۆله که ی بناگویی.

به سهر دى؟ بيري ش له وه ده كه مه وه بليى
من چم به سهر بى؟ تو ئه لى هاتا نه و كاته
دوخه كه با شتر بيت و بتوانم بچمه
زانستگا؟ تو بليى كاك كاوان بتوانى
ده سگيرانه كهى وه گويزى؟ تو بليى؟ تو
بليى؟ كچى ليى گه رى ههر باسى نه كه ين
باشتره. توش پيتوانيه؟»

«ورد بو شته كان ده چى شه ونم. نازانم چۆن
ئه وهنده ئه زانى و گريانىكى واشت نييه؟
راست نه كهى كيشه كان زۆرن و به مشه وه
به ئيمه چاره سهر نابن. ههسته خۆت
سازكه بو خه وتن. ده لى له بىرت چۆته وه
به يانى زوو ده بى ههستى بو مه درسه.
ههسته دهى كه م بلى. پيمخوش نييه
ئه وهنده ورياي. به قه ده ر تو وريا بو ومايه
شيت و په تياره ده بووم. خۆزگه ئه وهنده
به زه ين و زۆرزان نه بوويتايه. چونكا ده لين
ئه وهى كه زۆر ده زانى ده رده كانيشى
زۆرترن. ههسته برۆ بخه وه. ئيتريه ك
قسه ش نه كهى ها!»

ههردو كيان تماشايه كى يه كتريان كرد. له
يه ك ئان و ساتا، ههردو وكيان به يه كه وه
ليوه كانيان گول كرد و به په نجه ناسك و
باريكه كانيان ماچيكيان بو يه ك
هاويشت. ههردو وكيان دواى ماچه كه،
ليوه كانيان ليكنا و پانيان كردنه وه به ره و
بناگوويان و دواى ئه وهى كه قوياوييه ك
نيشته نيوان ليو و چه ناگه يان، ده سبه جى
چوار چالۆچكهى روون و بچووك،

ئيشاللا ته قهى ده هۆل و زورناو
هه لپه ركيان به نه سيب كات.
"كامه ران" يش، خۆزگه م به خۆى، كه له من
چكۆله تره و ئيستا پۆلى نۆه مه وه و ئاگاي
له هه مزه وه هه باس نييه. ئه مينتته وه من و
تو و تو زيكيش كيشه ي كاوان.»

شارا بزه يه كى هاتى و وتى: «دهى بو
بيدهنگ بووى؟ دهى دهى. به رده وام به
وه ستاي قسه. خو تو قسه ت لينابرى.
هه مبانه كه ت هه ميشه پره. گوى مه ده رى
كچى. چش كه خه ريكه له كاتى خه و
تيپه ر ده بى. ئيستا كه خۆشت تيكه ل به
ئيمه كردووه، به رده وم به. با بزانه لم پلان
و پرۆژه تدا چ خه ويكت بو ئيمه ديوه؟ به لام
تو زيك زوو. له وه زياتر مه شمانگريينه.
به م چاوه ته رانه وه بنووين، به يانى هه ردوو
چاوه كانمان به ريفوق كويرة بنه وه وه
قه تيس ده مينن. خو بوخۆت ده زانى به
چاوى ريفوقاويه وه چه ن ناحه ز و ناشرين
ده بين. مه گه ر داى كم به خۆى و لۆكه
ته ره كه يه وه فريامان كه وى.»

شه ونم به زه رده خه نه يه كه وه: « ئه ليم،
ئه ليم، نازانم چۆنى بليم. باوكم جار جار يك
پيم ده لى، كچى قسه ي دلت مه شاره وه.
بيلى كچم، بيلى. بيده له بنكى كووله كه.
منيش كچى نه و باوكم و بي قسه يى ناكم.
ئه ليم نه تو خو يندنى زانستگه ت ته واو
كردووه و به رواله ت له خه م ره خسيوى.
هه رچه ن داشنه مه زراوى و كار يكت بو
په يدا نه بووه، به لام ئه ي شووه كه ت چى

خهو باڵی بهسهه هه موو زیڕۆحه کانی ئەو
ماله دا بکیشیت، دهنگیک هات. نازانم
هی کامیان بوو. دهنگی ئەوان بوو یان له
غه بیهوه. سه دایه کی زولال و خه مره وین و
ئومید بهخش:

«کچی بخهوه. زۆر جار له تهنگه ژه کاند
له مامارام م بیستوو که دهلی: پرۆ بخهوه
رۆله، خوا له سولتان مهحموو، گه وره تره»
ئهو دهنگه کهس نازانی له کوپوه هات.
به لام به دوو دهلیل من ده لیم کار کاری
شهونم بوو:

- شوخ و وریاو زیت و شهیتان و ته له که باز
و جه فهنگی وهک خوی که مبوو

- له ناو منداله کانی ئەو مالهدا، تهنها ئەو
له زمانی خه لکه وه، جار جاره به باوکی
دهگوت، مامارام

♦ غه فورور سالی

له ملاولای دوو لووتی قه له مییه وه کهوتنه
سهه چوارگۆنای ناسک و گهش.

«دهی باشه داده گیان، من به قوربانی ئەو
وره به رزهت بم. شه و باش.»

«وه لالا تۆم نه بوویایه، دلّم ته قه ی ده کرد.»
فهزای گریانه که خه ریکبوو ده گۆرا به
پیکه نین. هه رکیان خهویان ده هات.
له پیش ئەوهی خه و به ته واوه تی زال بی،
له پر شارا قاوی کرد: « شهونم، شهونم،
شهونم!!»

«چییه داده! وه لالا ترسام. چی بووه؟ ئەلینی
چی؟ ئەمجار تۆ ناهیلی بخه وین. کچی
به یانی خه بهرم نابیتته وه بو مه دره سه.»

«ئەلیم شهونم. به یانی له پیش ئەوه وه پرۆ
بو مه دره سه، به دایکم بلی، هه رچۆنیک
بی، باوکم بگریینی»

ئەمجاریش به ده م پیکه نینه وه، په توه کانیان
به سهه خویاندا کیشایه وه. له پیش ئەوهی

© Alexander Mandl

«سەر له نوێ»

نەمان ژمارد داری سەر شوسته کانیسیان
نەهیشت، نەمان ژمارد هەر کۆیان
کردینهوه چکۆله بووینه .

بەلام ئیستا گاری وەلا نابوو له مالهوه به
هه مووی بنه ماله ی دهوت بژمیرن تازۆرت
باشتره کێ دهزانی بو بهدوای ژماره
زۆرهکانا ناگه پرن، له شه قامه کان تیپه پ
دهبوو چاوی له چاویان دهپری و دهیوت
ژماره ی ئیوه چه نیکه ، ژماردنم له بیر
بیننه وه ، دههات و دهیوت ژماره کان له
چهنده وه دهس پیده کهن ؟

به یانیه ک که دوای نیوساعت دهرگای
دووکانم داده خست و به کۆمه لی خه لک
زۆر ده بووم ، که لام کرده وه چاوم پیی
کهوت به دهنگ له ژیر سیبه ری داره کان
که بچر بچر به سهر شوسته و شه قامه کان
بالیان گرتبوو دهیوت باوکه زانیم ،
ژماردن له یه که وه دهست پیده کات ؛
ههنگاوه کورته کانی که هیلاکی سالانی
زۆری تیدا بوو ، دهسته زبره کانی که به
دارهکانا ددها و به چاوه تهره کانی دیوت ،
یک.

-ژماره پیروژه که ی ئیمه چه نیکه من تا
چهن دهزانم له چهنده وه بژمیرم !؟

نا من له یه که وه ناژمیرم ژماره کانی من له
بیسته وه دهس پیده کات.

♦ زانا شه ریفیان

-چ ئازاریکه ژماردن له یادکه ی ، چهن
ناخۆشه بژمیری به لام نهزانی کام ژماره
پیروژه که ته.

-ماوه یه که قسه کانی باوکی سیمای
باوکی دیته وه بهرچاوی. نزیک به سی
سال ده بوو هه ولی دابوو بیره وه ریبه کان
بسپرتته وه هه مووکات باوکی به
زۆرداریک دهزانی که دهیوست بیرو
پرواکانی خۆی پییان بسه لمینی نه ک ههر
به بنه ماله ، به تهواوی ئاوی به تهواوی
ناوچه که .

هه مووکات باوکی دهیوت : "بژمیره بزانه
هیچ که مه وه نه بووه بزانه کام ژماره ت
خۆش دهویت هه ولی بو به ی که پیی
بگه یی."

-دهیوت ههر ژماردنه کانی باوکم بوو به
مندالی ئاواره بووین ههر بیرو پرواکانی
بوو دایکمی له سهرده می گهنجیتا کرده
قه ره واشی ماله ئاغا کانی شار ئهوانه ی وا
تا دوینه باوکیان له سهر ژماردن دارکاری
ده کرد به لام ئیستا ... .

-هه مووکات گاریه که ی له پیش خۆی
پاده دا و له پیش دووکانه کان تیپه ر ده بوو،
بانگمان ده کرد بو چایی خواردن و
چیرۆکه که ی بو ده گێراینه وه ، به لام
ماوه یه که چیرۆکه که ئالۆزی ده کات چۆن
نهیتوانی تی بگات ، ئیستا ده لی دیت

«...»

بۆ سبه یینیکه ی کارێکی خێری به دمه وه بوو؛ کهچی هه ر له ئیستاوه گیرفانه کانی پر
کردبوو له پیداو یستییه کانی شه ر!

♦ ناسر فه تھی

📷 Keyvan Rasooliazar

«دهلین له بانه شهده ههرزانه»

وهزری به هاره کۆلان به بۆنی گۆلی زهرد و سووری سلیمان به گ عه تراوی بووه ئاربه با وه کوو هه میسه سه وزو راوه ستاوه!

گۆلی زهرد و سووری سلیمان به گی بانه /به وینه ت نییه له گشت جیهانا

له بهر خۆمه وه ئه و گۆرانیه م ده کوت و به گورگه لۆقی خۆم له کۆلانه تنگه به ره که رزگار کرد و رۆیشتمه سهر شه قام' چاویکم له سه عاته که م کرد پیم وابوو به یانییه و زوو هاتوومه ده ری به لام نا درهنگ بوو قه دریک رامام ئه وه چ خه به ره! سه رم سوپما شه قامی چی' دوور و دریز و چۆل و هۆل!

ئه ی باشه ههر به راست ئه وه شه قامه قه ره بالغه که ی رۆژانه؟ ئه ورۆ په پووی لی ناخوینی!

ناکا به راستیان بوو بی ت تو بلی هیچ کامیان دووکان نه که نه وه؟

با قه دریک راوه ستم لانی که م تا ئه و سه ری شه قام پیاسه یه ک بکه م به لکوو په یدا بن' په کوو له و ولاته چۆله! تا ئه و سه ری شه قام ههر ئه و به زمه یه!

له دووره وه که سیک دیاره ده چمه پیشی هه ست ده که م ده یناسم پی ده چی زۆرم بینیی' رواله تیکی ماندوو و تیک قرماو' ده ستی قه لشیو و سه رما بردوو له

لای من نامۆ نییه! مامه گیان سلاو' سه ری هه لده بری و پشتی چه ماوه ی به زه حمه ت راست ده کاته وه و لیم ده پروانی و به ده نگیکی کز و لامم ده داته وه' ده لیم مامه گیان دووکان که ی ده کریتته وه؟ چاوم تیده بری و سه ری را ده وه شینی وه ک ئه وه ی بلی: هه ی هوو هه ی هوو داده گیره ت له هه ولیر ده گه ری!

له بهر خۆمه وه ده لیم: تو بلی ئیسته کاتی سه فهر بوو!؟

خوشکم کوتی دووکان و بازار ته حتیه ده یجا کوتم من کارم به دووکان نییه ته نیا شه ده یه کم پیویسته زۆربه ی ده سفرو شه کان له بهر شه قام دایانناوه' به لام سه یره ده سفرو شیش دیار نین!

گه رامه وه کۆلانه باریکه که ی مالی خوشکم' خوشکم له کۆلان له گه ل چه ند دراوسی راوه ستابوو که چاوی به من که وت به ره و پیرم هات و گوتی: چ بوو شه ده ت کری؟ به نا هومیدیه وه گوتم شه ده ی چی تاقه به شه ری ک نابینی! خوشکم بزه ی هاتی و گوتی: ئیره بانه یه بانه شاری ئاربه با! نان ده فروشن بو...

ماندوو بووم خه وم لیکه وت'

گویم له شه قه ی بالیان بوو به پرتاو هه لاتمه کۆلان سه رم به رز کرده وه سه تان شه ده به ئاسمانه وه بوون سه وزوو و سوورو و که سک و ره ش! تیکرا گریچن کرابوون و هه لده فرین ده ستم دریز کرد بیان گرمه وه

ئاههنگیک هاته گویم ; دهئین له بانه
شده ههزرانه بهلام قاییلی بالا بهزرانه !!!

◆ پهروین شیخی

تیکرایی وهرسووران و دهستیان گرم و
بهه و ئاسمان ههلیانکیشام ههستیکی
خۆش بوو له ئامیزی ئه وهه موو شهده
یه کگرتووهدا! له ناکاو دهستم شل بوو و
بهه و عهرزی فریدرام که وتمه سه پشته
ئهسپیکی بریندار و خویناوی! که سه رم
هه لبری پیاوه پیره چه ماوه که ی به یانیم
بینی که له تهنیشت ئهسپه که له خوین
گهوزا بوو!

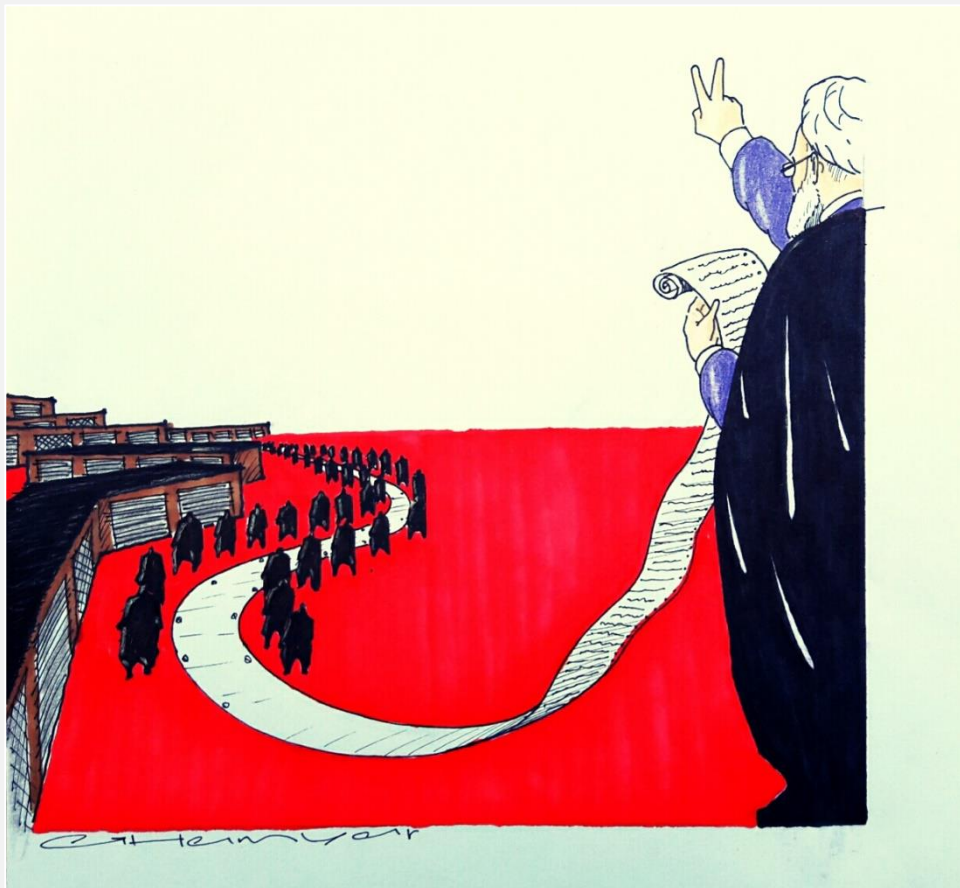
📷 Mir Murad Bedirxan

«بۆ مانگرتن؟!»

خه لکی سه قز ده يانگوت: موسافيره کانی بانه کاتیک بۆ شت کرین به سه قز دا، دین؛ ده پۆن بۆ بانه؛ دوو پرسیار له ئیمه ده کهن. له پیش دا، ناویشانی ریگای بانه ده پرسن؛ دوایه ش ناویشانی ئاوده ست! پووله که یان بۆ بانه ده بن؛ گوویه که یان بۆ ئیمه ده کهن!

گوله زهردو و سووره کانی سله مان به گی بانه ژاکان. دار به پرووه کانی زاگرۆس له سیداره دران. سنوره کان، گۆرانی به تالی شینیان بۆ سه ر سفره ی کاسبکاران چری. موسافیره کان ناویشانی پووله کانیان له به رزاییه کانی گۆلان دا دیته وه!

♦ بیژن په حمانی

✎ مه سهوود حه سه ن زاده (غه میار)

«بە تەنيا چيروك نيه!»

سیرچم لیدا و وشەى "تەسپم" تايپ کرد، هەستەم ئە کرد پيشتر چيروکيکی هاوشيوه‌ى ئەم چيروکەم نووسيبی؛ تەنيا دوو چيروکەم دۆزیه‌وه، بەلام ئەسپەکان بە هەژاری و بینازی ئەسپى ئەم چيروکەم نەبوون، بۆیه کۆلدا لە سیرچ کردن؛ وتم: باشە با بلین ئەم چيروکەم پيشتریش نووسيبی و ئیستە لیم ون بووبی، دەى چى ئەبى؟ يا دووپاتم کردۆتەوه يا جۆريکيتەر دامرشتووہ؛ رەنگە سەرنجى خوینەريکی تازەش راکيشی؛ لۆپ تاپەکەم ئەکوژينمەوه و تا پارکى خوارووی کۆلانەکەمان ئەرۆم، پيرە پياويکی چەماوه کە کۆتيکی ئەمريکی شپۆلەى لەبردايه، بە پانتۆليکی خۆلاوی و جووتیک پيلاوی وەرزشييه‌وه، چەند کەسيک دەوريان ليداوه و سيگارى لى ئەکرن. لىي نزيک ئەبمەوه سيگارەکانم پيشان ئەدات، ئەو رۆژە بابم بە جووتی پيلاوی وەرزشييه‌وه هاتە مالەوه؛ وتی: ئەم پيلاوانەوه م بۆ مەرز کړيووه؛ ئيمشەو بپيارە زووتر بچين. هەرچى ئەکەم خەوم ليناکەويت، تا ژوور سەرى داىکم ئەچم، ماوه‌يه‌کى زۆر نابى باوکم رۆشتووہ و تازە بە ديار برا بچووکە کانمەوه خەوى ليکەوتووہ. کەميک لەو لاترەوه دوو خوشکەکەم خەوتوون، ئەرۆمە لای خوشکە گەورەکەم و بانگى لى ئەکەم؛

- دادە دادە دادە...دادە

- ئمممم

- دادە ميزم يەت، نای تەکما؟

- خۆت بچۆ

- ناویرم ئاخر

- ئممم بچۆ دەى دوايى منيش يەم

- ئا دادە چووم، ئاخر بىي

- باشە ئاوه يەم بچۆ

ماله که مان تۆزی بهرتر بوو به سهر چهوشه کا، به پینج پلهی سیمانی که به فر دایپۆشیبوو چوومه خوارهوه؛ مهستهراوه که له سووچی راسته وهی چهوشه که بوو، ژووریکی تاریکی که له سووچی چهپی چهوشکه و پروو به پهنجهرهکانی ماللهوه بوو. زیاتر له ژووره تاریکه که تهترسام؛ بۆکسی سیگارهکان له پیش چاوو هاتووچۆ تهکات، وام لیئه کات دووباره به دوایا بگهڕیم، سهیری لۆپتاپه کهم ته کهم، دلنیام تهم بۆکسانهم پیشتر بینوووه، ههست ته کهم تهمه چیرۆکیکی نووسراوی له بیرکراو نییه که نهزانم کهی نووسیووومه. بابم هه موو پاشه کهوتی کرێکاریهکانی کۆ کردبووهوه و تهسپیکێ پیکرپیوو و شهوانه باری پی ته برد؛ هیواش هیواش ههنگاوم نا، سهریپییه بچووکه کانم پر بیوون له بهفر و دلّم وهخت بوو له ترسا بوهستیته؛ تهلهرزیم بهلام زۆر ههستم به سهرما و سۆله نهته کرد؛ ترس بوو، تهواوی گیانی داگرتبووم. چاوو له پهنجهره که بوو و درگای مالله که مان، بهلام خوشکه کهم به دواما نههاتبوو. مهستهراوه که تاریک و سارد بوو، دانیشتم نیوووهی میزه کهم کردبوو که حیلهی تهسپه که بهرز بووهوه، نیوووه که یترم به شهرواله که ما کرد. درگای چهوشه که به توندی به دیواره کا کوترا. ههروا که تهلهرزیم وتم: خۆ ئیسه کاتی گهراوهوهی بابم نییه؛ پهردهی مهستهراوه کهم لادا، سهیرم کرد گلۆپهکان رۆشن بوون، دایکم به پیی پتهی خۆی گه یانده چهوشه که. بابم ههوساری تهسپه کهی گرتبوو و بهرهو ژووره تاریکه که تهیکیشا. سهریپییه کانم له نیو بهفره که جیمابوو، دهنگی گریانی برا بچووکه کانم تههات؛ خوشکه کانم ههر کام یه کیکیانی له باوهش گرتبوو، بابم له کاتیکا که به تهستهم ههناسهی تهدا به دایکمی وت: تهو منالانه ببه ماللهوه با نهخۆش نه کهون... هه موومان له پشت پهنجهره که سهیری دایک و بابمان ته کرد. تهسپه که له سهر پشت کهوتبوو و تهینالاند. بۆکسه سیگارهکانیان لی جیا ته کردهوه، برینی تهسپه که زۆر قول بوو، بابم تهگریا و لاقی تهسپه کهی تیمار ته کرد، له پر له ناله کهوت؛ دهنگی گریانی دایک و بابم ئیمهیشی به گریان خستبوو، تا تهو ساته هه رگیز گریانی بابم نه بینیبوو؛ دایکم بالی بابمی گرتبوو و هه لیساندهوه، کۆته تهمریکییه شرۆله کهی به سهرشانیادا و ههردوو هاتنه چهوشه که، بابم گهرایهوه بۆ ژووره که و دانهویهوه؛ چهن جار تهویلی تهسپه کهی ماچ کرد؛ سهیرم کرد پیرهپیاهه که زۆر دوور کهوتوتهوه...

♦ شهرمین سالّحی

📷 moyasser nasseer

(۱)

«دەسسوتتاو»

- لەو پۇژانەدا بەيەكجارى ئيمانم بەو ھىنا كە لە دنيادا كەس لە كەس ھالى نابى. بەلكوو ئەداى لەيەكتر ھالى بوون دەردىنن. بە تابەتى كاتىك باسى گواستەو ھى ئەزموون و فەلسەفەيەكى ژيان بى! ئەزموونەكانى ھىچ كەس بەكەلى ھىچ كەس نايە، ھەك منداللىك كە ھەرچى پى بلىنى ئاور گەرمە دەستى لى مەدە، دەستت دەسووتى، تا دەستى نەسووتى لىت تىناگات. جا بۇيە خۇ ماندوو كردن بۇ تىگەياندى خەلك و دەمارگرژى بۇ گواستەو ھى بىر و باو ھەپەكانت، كارىكى گەمژانەيە! ھەر ئەمەشە گەشەى مرۇقاىەتى بە خىرايى كىسەل دەچىتە پىشى و كۆمەلگا دواكەوتوو ھەكان ناگەنەو ھە سەر كۆمەلگا گەشەكردوو ھەكان!

تەنيا كارىك كە ھەك كەسىكى گەشە كردوو، بۇ گەشەى خەلكە دواكەوتوو ھەكەت دەتوانى بىكەى ئەو ھىە كە رىگە خۇشكەى زووتر دەستيان بسووتى!

ئەو قسانەى لەدواى ھاتنە دەرىپى لە كۆبوونەو ھىەك - لەبەر دەرگاي ھۆلى كۆبوونەو ھەكە، بۇ چەن كەسىك كە پىشتەر دەستيان سووتابوو - كرد؛ كۆبوونەو ھىەك كە لە كاتى وتار بىژىيەكەى دا بەردەوام پىكەنىنىكى تالى لەسەر لىو بوو.

(۲)

«خۇكوزى ھىندى»

ھەركەسە و ھۆكارى كوزرانەكەى بۇ شتىك دەگەرانەو ھە؛ تا ئەو ھى ھكومەت ھاتە سەر خەت و گوتى: "بۇخۇى خۇى كوشتوو! فىشەكىكى لە مىشكى داو ھە و فىشەكىكىش لە دللى!"

◆ ناسر فەتھى

تیبینی:

خوێنه رانی به پێژ، ئەم چیرۆکانهی خوێندتان هه وه به رهه می "کارگهی چیرۆکی بیسنور" بوون. له تیلیگرامدا - که زۆر به یان له ماوهی چهن رۆژ و یۆ سووژهی ههفتانهی کارگه نووسراون. هه ره که مووکۆرییه کیان هه بێ، چ له رووی زمان و دارشتنه وه، چ له رووی ناوه رکه وه، ده گهریتته وه بۆ نه وهی ناماده کارانی ئەم ههفته نامه یه به پێویستی یان نه زانیوه هه له بری یان بۆ بکه ن. چونکه چیرۆکه کان کارگه بیین و باش وایه قوناخه کانی گه شهی ئەزمونگه رانهی نووسه ران وه ک ره وتیکمی میژوو یی، بێ ده سکاری به ره هه مه کانیان. وه ک خۆی بمینیته وه. واته که مووکۆرییه کان پێوه ندیی به ئاستی هه نوکه یی نووسه رانه وه هه یه و له درێژهی ئەم ره وته دا، به ره هه مه نوییه کانی ئەو نووسه ره به پێژانه، به به راورد له گه ل به ره هه مه کانی پیشوویان، ده کړی ده رخه ری کاریگه رییه کانی کارگهی چیرۆک بێ.

کلێشه ی یاساکانی خالبه ندی و تایپ و مه رجه زمانه وانییه کانی بلاوکردنه وه ی چیرۆک له چیرۆکه له دا:

- ۱ - له سه ره سه ره وه ی ئەو ده قه ی دا ی ده نیین بنووسن که ئەوه "چیرۆک" ه، "کورت ه چیرۆک" ه، "کورتیله چیرۆک" ته یان چیه!
- ۲ - هه تهن ناوی چیرۆکه که تان بنووسن، نه شتان نووسی، ده توانن ه یما یه ک شتی ک له بری ناوه که ی دا بنین.
- ۳ - هه تهن هه له ی تایپی کاره کانتان چاره سه ره بکه ن!
- ۴ - تا ئەو جیگایه ی له توانای خۆتان دایه رێزمان و رینوو سی کاره کانتان درووست بکه ن.
- ۵ - له خالبه ندی (ئاداتی نیگارشی) هه له و بێ جی، که لک وه ره گر ن، مه گه ره وه ی پاساویکی تکنیکی تان بۆ به هه له به کاره ی نانی خالبه ندیه کانتان هه بێ. بۆ نمونه: له تیکسته کانتاندا له سی نوقته زیاتر ..... هه له یه، بێ مانایه؛ مه گه ره به مه به سته جی خالی (بۆشایی بۆ پرکردنه وه) به کاری بینن! دوو خال بۆر (نوقته کاما) یان سی خال بۆر، یان زیاتر، پیکه وه، هه له یه! وه ک ئەمه: !!!!! کۆتایی رسته کان پاراگرافه کان نوقته یان ده وئ! بۆر (کاما) له زمانی کوردی دا زۆر گرنگه، چونکه پیکه اته ی زمانی کوردی وایه، واته شیوه رسته (رسته ی نیوه چل) سی زۆره و ئەگه ره به بو ر و خال بۆر رسته کان لیک جیا نه که ی نه وه به دخال ببوون دیته گو رێ. ه یما ی پر سیار (؟) بۆ رسته ی سه ره سو رمانی، هه له یه. واته ه یما کانی پر سیار و سه ره سو رمان [!؟] له جیی خۆیان به کار بینن، مه گه ره ئەوه ی رسته که هاوکات هه م پر سیاری بێ، هه م سه ره سو رمانی. ه یما ی سه ی ر و سه مه ره و بێ مانای دیکه بێ هۆکار و بێ پاسا و به کار مه هی ن بۆ نمونه: َ َ َ َ َ ،،، / ستیکر یان ئە نیمه ی شین به کار مه هی ن.

۶ - کاتی ک دیالۆگ بۆ چیرۆکه کانتان ده نووسن به ه یما ی ته قه ل (خه تی تیره) و له سه ره تاه ی رسته دا دیالۆگه که ده ست پێ بکه ن، بۆ نمونه:
- تکایه تی بگه ن، ئەوه زۆر گرنگه.

ئەم ه یما یانه بۆ سه ره تاه ی دیالۆگه کان هه لهن: [+ : < = *]

۷ - ئەگه ره له کاتی دیالۆگ نووسی دا گوتم، گوته، گوته (وتم، وت، وتی / ئیژم، ئیژی، ئیژی)، سیت نووسی پێویست ناکات ته قه لی بۆ دیاری بکه ی. ته نیا به گیومه ی سه ره تا و کۆتایی قه واره ی دیالۆگه کانتان دیاری بکه ن. بۆ نمونه:
له کاتی دیاری کردنی یاساکان پیم گوتم: "دیالۆگ ئاوا ده نووسی!"

ئاوا ھەلەيە:

گوتم:

- جوان سەرنج بدەن! (واتە ھەم دوو نووقتەي سەريەك و، ھەم بۆر، پىكەو ھەلەيە)

ئاوا درووستە:

گوتم: "جوان سرنج بدەن!"

ھەر ھەتقەلەكانىش لە سەرەتاي ديالۆگەكان جىباكەنەو.

-ئاوا نا!

- ئاوا!

-- ئاواش ھەلەيە، دوو تەقەل (-) بۆ سەرەتاي ديالۆك درووست نيە. دەبى يەك تەقەل بى (-).

۸- لەزمانى كوردیدا دوو بزوين بەدواي يەكدا ھەلەيە. بۆ نمونە ئەم وشانە ھەلەن: كۆپرا، كۆوا، كۆي،

كۆيم... ئاوا درووستن: [كۆپرا، كوا، كۆي، كۆيم...]

۹- ئاھيش ئاوا دەنوسرى: ئاھ، نەك ئاوا: اه [لە زمانى كوردیدا "تا" ئاوا نانوسرى: "ا". ئەو ھەش "ە" ئەيە،

نەك ھى. ھى ئاوا دەنوسرى "ھ"]

۱۰- ئەم (;) نوقتە كۆمايە (خالبۆرە) بۆ تەختەكلىلى ئىنگلىسيە، نەك كوردى، زۆر كەس رەچاوى ناكات،

لەكاتىكدا ئەم خالبەنديانە زۆر گرنگن و دەبى زۆر گرنگيان بى بدەن.

- ئەم بۆر و خالبۆرانە ھەلەن: ؛ ،

- ئەمانە درووستن: ؛ ،

۱۱- تەكايە ھىماي سەرسوورمان و پرسىيار و نوقتەكانىش (خالەكانىش) بە سەرەتاي رستە نوپىەكانتەنەو

مەنوسىنن. بۆ نمونە:

- من رۆيشم. تۆ ھاتى (ئەو ھەلەيە)

- من رۆيشتم. تۆ ھاتى (ئەو ھەلەيە)

- من برۆم؟ تۆ لىرەبى؟! (ئەو ھەلەيە)

- من برۆم؟! تۆ لىرەب؟! (ئەمە درووستە)

۱۲- ئەم خالانە و كۆمەلنىك خالى دىكە، كە ئەگەر تەنيا سەعاتىك كاتيان بۆ تەرخان بکەن و لە ئىنترنىتدا

سىرچ بکەن، زۆر ھەلەيە نووسىن و رېزمان و رېنوستان چارەسەر دەبى.

تېيىنى: ئەو كەسەي ئەم تايبەتمەنديە گشتىيانە رەچا و نەكات، لە چىرۆكەلەدا چىرۆكى بۆ بلاو ناکریتەو.

ئەو خالانەش وا باس کران "سەلىقەيى و مەندەروردى" نىن بەلکۆو ياساى گشتىن و ھەك چۆن بۆ لىخورى

ماشىن دەبى ياساكانى لىخورىن بزانىن و رەچاويان بکەين، بۆ نووسىنىش دەبى ئەو ياسايانە بناسىن و، بۆ

ئاسان خویندەنەو ھەي دەق (لىخورىنى دەق) لەلایەن خوینەرەو دەبى رەچاويان بکەين. بەو ھىوايەي

نووسەرانی كوردیش ھەك ولاتان گرنگىي زياتر بە روالەت و پرستىژى كارەكانى خويان بدەن!

چیرۆکه میوان

«هه‌ریمی هارپاکووس (هارپاگه)»

ده‌روونی که سوکارو خزمانی باوه‌گه‌وره‌ی، که یه‌کیان ناوی "هارپاکووس" و هه‌زیرکی ده‌ست‌پۆش‌توو‌ی ئیمپراتۆرییه‌که‌ی بوو. دواتر کاتیکی کوروش، ته‌خت و به‌ختی ده‌سه‌لاتدارییه‌تی باوه‌گه‌وره‌ی تیک شکاندو کۆدتای لی کرد، ئەم زاته پیرۆزه له به‌ده‌سه‌لاتگه‌ییشتنی دا رۆلی سه‌ره‌کی گێرا و وه‌ک ئەندازیار و میعماری ئیمپراتۆرییه‌تی هه‌خامه‌نشیان ناوی خۆی چه‌سپاند.

هه‌نووکه دوای ۲۵۰۰ سال تیپه‌رین به‌سه‌ر ئەو پرووداوه میژووویه‌دا، ده‌بینین که چی تابلۆ، ناوینشان، بره‌ند و پروپاگاندا‌ی سه‌ر به‌رپۆه‌به‌رایه‌تییه‌حوکومی، سه‌نه‌ت‌ره‌مه‌ده‌نی و ته‌نانه‌ت شوینه‌گشتیه‌کانیشه، ناوی "هارپاکووس"ی مه‌زنی پۆه ده‌ده‌ره‌وشیته‌وه‌و، تیپه‌رینی زه‌مه‌ن و کاتیش نه‌یتوانیوه ته‌نانه‌ت، پیتیکی په‌رپووتی لی بسپه‌رته‌وه:

... که پیمنايه سه‌ر خاکی کوردان و چه‌ن رۆژی به‌ناو کۆلان و شه‌قامی شاره‌کانی دا سوورپامه‌وه، گومانم نه‌ما که زیندووترین و به‌ئه‌مه‌گترینی گه‌لانی دنیا، گه‌لی کورده و هه‌یچ قه‌وم و نه‌ته‌وه‌یه‌ک نییه به‌راوه‌ی ئەو قه‌ومه سه‌یره! رایه‌لیان به‌ته‌وته‌م و په‌مز و پاله‌وانه میژووویه‌کانی خۆیانه‌وه هه‌بی و، به‌و رپۆزه‌یه له گه‌لیان تیکته‌ندرابن و فه‌خرو شانازیان پۆه بکه‌ن؛ راکووزین، ئەندامی رپۆخراوی خه‌لکناسی سه‌ده‌ی شانزه‌یه‌می زایینی، له کتیبی "ماد، بابیل و پارس" دا که سالی ۱۵۹۱ له پاریس چاپ و بلاو بوته‌وه، له زمان هه‌رۆدیته‌ی میژوونووسه‌وه ده‌لیت:

"کوروشی گه‌وره، بره‌گه‌ییکی ژیا‌نی خۆی له کۆشک و باره‌گا‌کانی باوه‌گه‌وره‌ی (ئاستیاگ) دا برده‌سه‌رو له‌و پاژه‌زه‌مه‌نییه‌دا کۆشا سه‌رنجی هه‌ندیک له گه‌وره‌پیاوانی ماد بۆ لای خۆی رابکیشیته‌ت. ئەو زاته پیرۆزه توانی به ژیری و لیها‌توو‌یی، دزه‌بکاته ناو زه‌هن و

- قايمقامىيەتى "ھارپاكووس"
- ئەنجوومەنى شارەوانىيى "ھارپاكووس"
- بونىيادى گەشەي فەرھەنگىيى
"ھارپاكووس"
- ھۆلى سىنەمايى "ھارپاكووس"
- ناوھندى موسىقى "ھارپاكووس"
- ناوھندى ئەدەبى ھونەرى "ھارپاكووس"
- خەلاتى ئەدەبىيى "ھارپاكووس"
- ھەفتەنامەي سىياسى فەرھەنگىيى
"ھارپاكووس"
- گۆقارى ئەدەبى ھونەرىيى "ھارپاكووس"
- كىتەبفرۆشى "ھارپاكووس"
- قووتابخانەي بىنەرەتى، ناوھندى و
دواناۋەندىيى "ھارپاكووس"
- پاركى گشتىيى "ھارپاكووس"
- رېستورانى و چىشتخانەي
"ھارپاكووس"
- كافىشاپى "ھارپاكووس"
- سوپېرماركىتى "ھارپاكووس"
...
.....
"بەشىك لە سىياحەتنامەي باستىيەن
ژىسمەن/ چاپەمەنى ژووپىتېر/ پارىس/
۲۰۱۷ى زايىنى"
- ◆ رزگار لوتفى

📷 Sidar Eren

به تامی چیرۆک

ناسر عهبدووللاهی:

مام عهولای زۆر ئی تهواو نییه، جا له سه ره ئه و ناته واوییهی خوشرا توشی مایسیرییه بووه.

رۆژهکی عه مه لیاتی له بو ده که ن و دیته وه مالی هه رچی دی لیی ده پرسی:

ئه وه چت بووه؟

کویت عامه لیات کراوه؟

که نگینت هه ست پی کردووه؟

ئه دی بۆت زوو نه ده کرد؟

مام عهولاش ده بی جهوابی هه مان وه دا، زۆر هیلاک و ماندوو ده بی له حالی خو وه ره ز ده بی له تاوی تازاری و له وان هه موو پرسیاران؛ ده و هه ختیشدا بایز زۆربلی وه ژوور ده که وی، جا مام عهولای زۆری دانوو ده گه ل بایزی نا کو ل و جامینی بایزی نانی هه موو ده مییان له شکر له به ره که، بایز ده لی ئه ی عهولای ئه وه بۆت خو ده جی ناوه؟ به خوای نه مزانیوه ئیستاان له مزگه وتی باس کد،

چت بووه؟

کویت عامه لیات کراوه؟

مام عهولای ئاوی ده گاته ئیستاکن هه لدهستی پاتۆلی داده نی و قونی ده لای بایزی ده کا و ده لی ها ئه وه تا ده ستکاری ئیراان کدووه. دلت ئاوی خوارده وه؟

♦ دۆستیك گێرپایه وه کابرایه یه ک ده ناسم سی ژنی هه یه. رۆژیک ده بینی له نیودی ژنیک بن کلکی جوانه گایه ک ده خورینی، ئه ویش لیبی ده پرسی ئه ری ئه وه بۆ بن کلکی ئه و جوانه گایه ده خورینی؟ ده لی وه لا مانگایه که مان به که له به لکوو زه که ری بیته ده ری و ئه و مانگایه ی لی چاکه یین! ده لی جا بۆ به قون خوراندن هه لده ستی؟ ژنه ده لی ئه ری وه لا. پیا وه که ده لی بۆ خاتری خودا هه تا زوو له یه برۆ، به خودا سی ژنم هه یه بزانی ک.... به قون خوراندن هه لده ستی شه وی له قونم وه ردین مسقالیکی تیدا نایه لن هینده ی هه لده کړین!

عهبدووللا ئیسماعیلی:

دۆستیك گێرپایه وه؛ ژن و میردیک به یینیان ناخۆش ده بی و ده نگ لیک هه لده برن و بۆ ماوه یه ک قسان پیکه وه ناکه ن. رۆژیک میرده کیلویه ک گوێز ده کړی و ده چیته وه مال. کابرا دوو کوپی ده بی، کیلو گوێزه له کن خوی داده نی جار نا جاریک یه ک دوو گوێزیان بۆ داوی ده لی بیانخۆن ک ۰۰۰۰ تان زه لام بی. ژنه که گوئی له و قسه یه ده بی په رده ی نیوان ناخۆشی هه لده بری و ده لی داوه شی! ئه گه ر وا ده زانی بۆ بوخۆت پینج شه ش ده نکان ناخوی!

به وجۆره ژنه و میرده ئاش ده بنه وه.

بۆکانی:

خودا عافووی کا یاره بی، له سه ره خۆشیی ساحیبی، ئه و نه قله م که وه بیر هاته وه بۆ بزه ی لیوی دۆستان هه ر له مزگه وتی چه زه تی عومه ر ده ی نووسم. (ناوه کان و له قه مه کان گۆراون). عه لی چلکن پیاویکی فه قیر حالۆکه له بنه ماله یه کی قه دیمی ئه سلله بۆکانییه. سالی شیستویه ک و دوو که بۆکان به ده ستی ده ولته ده گیریتته وه، وه لیه ریش فه رمانده ی سپای پاسداران، خه لک له مزگه وتی بازاری بۆکان وه خر ده کا و داوی هه ره شه و گوره شه و ترساندنیکی یه کجار زۆری خه لکی ده لی کی قسه و شتیکی هه یه ئه وه میکرۆفون، بی قسه ی خوی بکا. عه لی چلکن که که وشه کانیا ن لی دزیوو هه ستا و چوو هه پشت میکرۆفون و دوو جارانی فوو پیدا کرد و کوتی: (بسم الله الرحمن الرحيم)، له گه ل سلاو و ریز بۆ ریبه ری پایه به رزی ئینقیلاب و رۆحانه تی پاکی شه هیدان و ره زمه نده گانی ئیسلام؛ له کونی ق.... دایکی ئه وه ی به م که وشه کانی دزیوم و نامداته وه، سلاوات!

پۆژيار:

كاك عومبەر ناویك له گورگه میشی ئیوارهدا، له مەزرا بەتەمایە چا سازکا. دئ کوچکە ئاور دابنئ. له تەنیشت خۆیە بەردیك دەبینئ وەك بناغەى سەرەتای کوچکە که سەیری دەکا. بەری دووھەم و سیھەمیش دینئ و دایاندەنئ؛ کەترییە کەى لەسەر دادەنئ.

قەرەمشقالئیک ساز دەکا. ئینجا خەیاڵ پیلئ دەگرئ و لە تالاری زەماوەندی عەلیی کورئ دەیگیرسینئتەوہ. بە میوانان داھاتووہ و بەخیرھاتنی کردوون. چەند گەرپک ھەلپەرپوہ و شاباشیکى باشى داوہ؛ پلاوہکەى خواردووہ و لەبەر دەرکی تالار سیلەى لە دەست و دیاری میوانان گرتووہ. گیرفان و باخەلئ لئ ئاخنیوہ. کتوپر کەترییە رەش قلپەوہ دەبئ؛ ئیدی ھەرچئ تانوپۆى خەیاڵە دەپسئ!

تۆمەز بەردئ ھەوہل، کیسەلئیکە سەرى لە قاوغى ناوہ و سەرى لە کاعومبەر شیواندووہ. دواتر کە تینئ ئاورەکەى بۆ دئ لەجئى خۆى دەترازئ و کوچکە ئاورەکەش لەگوئین بالاخانەکانئ "مسکن مەرئ" سەرپئل تیک دەقمرئ!

• سەرچاوەى ستوونئ "بەتامئ چيروۆک": ["کانالئ تیلیگرامئ" با قسەى خوش ون نەبئ](#)

📷 Keyvan Rasooliazar